

යථා ච භික්ඛවෙ, තස්ස පුරිසස්ස ජවො යථා ච චන්දිමසුරියානං ජවො තතො සීඝතරො. යථා ච භික්ඛවෙ, තස්ස පුරිසස්ස ජවො, යථා ච චන්දිමසුරියානං ජවො, යථා ච යා දෙවතා චන්දිමසුරියානං පුරතො ධාවනති, තාසං දෙවතානං ජවො තතො සීඝතරො.¹ යථා ච භික්ඛවෙ, තස්ස පුරිසස්ස ජවො, යථා ච චන්දිමසුරියානං ජවො, යථා ච යා දෙවතා චන්දිමසුරියානං පුරතො ධාවනති තාසං දෙවතානං ජවො, තතො සීඝතරං ආයුසඛිඛාරා බියනති.

තස්මාතිහ භික්ඛවෙ ඵලං සිකතිතඛඛං: අපමනතා විහරිස්සාමාති. ඵලං හි වො භික්ඛවෙ, සිකතිතඛඛනති.

8 1. 7.

ආණ්ඩුතනං

389 සාවනිියං-

භුතපුබ්බං භික්ඛවෙ, දසාරහානං² ආණ්ඩො නාම මුද්ධිඛො අහොසි තස්ස දසාරහා ආණ්ඩො ඵලිතෙ³ අඤ්ඤං ආණ්ඩං මදහිංසු. අහු බො සො භික්ඛවෙ සමයො යං ආණ්ඩස්ස මුද්ධිතස්ස පොරාණං පොකඛර ඵලකං⁴ අනතරධාසි, ආණ්ඩසඛිඛාවොච අවසිස්සි.

ඵලමෙව බො භික්ඛවෙ, හවිස්සනති භික්ඛු අනාගතමදධානං, යෙ තෙ සුත්තනතා තථාගතභාසිතා ගමහිරා ගමහිරන්ථා ලොකුතතරා සුඤ්ඤතපටිසංයුතතා,⁵ තෙසු හඤ්ඤමාතෙසු න සුසුසිස්සනති,⁶ න සොතං මදහිස්සනති, න අඤ්ඤවිතනං උපට්ඨාපෙස්සනති. න ච තෙ ධමමෙ උගහහෙතඛඛං පරියාපුණ්ණිතඛඛං මඤ්ඤස්සනති. යෙ පන තෙ සුත්තනතා කචිකතා කාවෙය්‍යා විතතකඛරා විතතබ්‍යඤ්ජනා බාහිරකා සාවකභාසිතා, තෙසු හඤ්ඤමාතෙසු සුසුසිස්සනති, සොතං මදහිස්සනති, අඤ්ඤවිතනං උපට්ඨාපෙස්සනති තෙ ච ධමමෙ උගහහෙතඛඛං පරියාපුණ්ණිතඛඛං මඤ්ඤස්සනති. ඵලමෙ තෙසං භික්ඛවෙ, සුත්තනතානං තථාගතභාසිතානං ගමහිරානං ගමහිරන්ථානං ලොකුතතරානං සුඤ්ඤතපටිසංයුතතානං අනතරධානං හවිස්සති.

තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, ඵලං සිකතිතඛඛං: “යෙ තෙ සුත්තනතා තථාගතභාසිතා ගමහිරා ගමහිරන්ථා ලොකුතතරා සුඤ්ඤතපටිසංයුතතා, තෙසු හඤ්ඤමාතෙසු සුසුසිස්සාම, සොතං මදහිස්සාම, අඤ්ඤවිතනං උපට්ඨාපෙස්සාම තෙ ච ධමමෙ උගහහෙතඛඛං පරියාපුණ්ණිතඛඛං මඤ්ඤස්සාමාති. ඵලං හි වො භික්ඛවෙ, සිකතිතඛඛනති.

1. සිසිකර - මජ්ඣ. 2. දසනානිකානා - සීමු. 3. ඝටිනෙ - මජ්ඣ, PTS.
4. පොකකර - ඵලකා - සීමු, ඝණා. 5. සුසද්දනපපටිසායුතතා - මජ්ඣ.
- 6 සුසසුසිසසනනි - සීමු, සී 1, 2

සංයුතතනිකායෙහි ඔපමමසංයුතතය-[8 1.7]

413

මහණෙනි, ඒ පුරුෂයාගේ වෙගය යම්බඳ ද, සඳහිඳ දෙදෙනාගේ යම්බඳ වෙගයෙක් වේ නම් (එය) ඊට වඩා ශීඝ්‍ර ය. මහණෙනි, ඒ පුරුෂයාගේ වෙගය යම් බඳ ද, සඳහිඳ දෙදෙනාගේ වෙගය, යම් බඳ ද, යම් දෙවතා කෙනෙක් සඳහිඳ දෙදෙනාට පෙරටුව යම් සේ දිවෙත් නම් ඒ දෙවතාවන්ගේ වෙගය එයට වඩා ශීඝ්‍රය. ඒ පුරුෂයාගේ වෙගය යම් බඳ ද, සඳහිඳ දෙදෙනාගේ වෙගය යම් බඳ ද, යම් දෙවතා කෙනෙක් සඳහිඳ දෙදෙනාට පෙරටුව දිවෙත් නම් ඒ දෙවතාවන්ගේ වෙගය යම් බඳ ද, ඊට වඩා ශීඝ්‍රව ආයුසංසකාරයෝ (රූප ජීවිතින්ද්‍රියයෝ) ඝෂය වෙත්.

මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි මෙසේ භික්ෂුය යුතු. “නො පමා ව වෙසෙන්නෙමු”යි. මහණෙනි, නොප විසින් මෙසේ භික්ෂුය යුතු මැ යි.

8 1. 7.

ආණ් සුත්‍රය

389 සැවැත්නුවර-

මහණෙනි, පෙර වූවක් කියමි: (අස්වැන්නෙන් දශයෙන් කොටසක් ගන්නා බැවින්) දසාරභ (නම් වූ) ඝෂ්ත්‍රියයන්ගේ ආණ්ක නම් මිහිගු බෙරයෙක් විය. දසාරභයෝ ඒ අණබෙරය පැළඳු කල්හි ඊට අත් ඇණයක් ගැසූහ. මහණෙනි, යම් කලෙක්හි ආණක මිහිගුබෙරයේ පැරණි බෙරකද අතුරුදන් වී ද, ඇණහැකිල්ල ම ඉතිරි වී ද, එබඳු කලෙක් වූයේ ම ය.

මහණෙනි, එහෙයින් ම මතුකාලයෙහි භික්ෂුහු වන්නාහ. (ඔහු) තථාගත-යන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ගැඹුරු වූ ගැඹුරු අරුත් ඇති ලොච්ඡුරු අරුත් දක්වන ශුන්‍යතාධර්මය පවසන යම් ඒ සුත්‍රාන්ත කෙනෙක් වෙද්ද, ඔවුන් දෙශනා කරණු ලබන කල්හි අසනු කැමති නො වන්නාහ. කන් යොමු නො කරන්නාහ. අවබෝධය පිණිස සිත නො ඵලවන්නාහ. ඒ දහම් උගත යුතු ය යි පිරිවැනිය යුතු ය යි නොසිතන්නාහ කවින් විසින් කරණ ලද කවින් විසින් නිපදවන ලද විසිතුරු අකුරු ඇති විසිතුරු ව්‍යඤ්ඤ ඇති සස්තෙන් පිටත්වී වූ (අත්) සවිචන් විසින් දෙසන ලද යම් ඒ සුත්‍රාන්ත කෙනෙක් වෙද්ද, ඔවුන් කියනු ලබන කල්හි අසනු කැමති වන්නාහ. කන් යොමු කරන්නාහ. අවබෝධය පිණිස සිත ඵලවන්නාහ. ඒ දහම් උගත යුතු ය යි ද පිරිවැනිය යුතු ය යි ද හඟින්නාහ. මහණෙනි, මෙසේ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ගැඹුරු වූ ගැඹුරු අරුත් ඇති ලොච්ඡුරු අරුත් දක්වන ශුන්‍යතා ධර්මය පැවසෙන සුත්‍රාන්තයන්ගේ අතුරුදහන් වීම වන්නේ ය.

මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි මෙසේ භික්ෂුය යුතු: තථාගතයන්

වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ගැඹුරු වූ ගැඹුරු අරුත් ඇති ලොවුතුරු අරුත් දැක්වෙන ශුන්‍යතා ධර්මය පැවසෙන යම් ඒ සුත්‍රාන්ත කෙනෙක් වෙද්ද, ඔවුන් දෙශනා කරණු ලබන කල්හි අසනු කැමති වන්නෙමු. කන් යොමු කරන්නෙමු. අවබෝධය පිණිස සිත එළවන්නෙමු. ඒ දහම් ම උගත යුතුය යි, පිරිවැනිය යුතු ය යි සිතන්නෙමු”යි. මහණෙනි, නොප විසින් මෙසේ හික්මියයුතු මැ යි.

බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක මාලාව

<http://thripitakaya.org>